

Чл. 56). На отправляемытѣ въпросы отъ Предсѣдателя, подирь говорянието на членоветѣ и подирь свършваньето на разыскваніята, членоветѣ сѫ дѣжны да отговарїйтѣ: одобрено или неодобрено; никаке предложеніе за повторително разглежданье на рѣшени на вече подлозы не са пріема.

Чл. 57). Сѣкій членъ може да изразява свободно и откровенно своето мнѣніе върху разыскванія въпросъ въ времето на общитѣ засѣданія. Тайно гласоподаванье става, когато тѣ са поиска отъ вышегласието.

Чл. 58). Когато са случи разногласіе, вышегласието са съставя отъ побѣчето отъ половината членове.

Чл. 59). Дѣловодителитѣ могѫтъ въ общитѣ засѣданія да предложатъ устно своиотѣ размышленія и да дадѫтъ разъясненія върху подлозы, на които преработваньето и съдѣржателното изложение имъ сѫ е било възложило, но не са намѣсватъ въ разыскваніята на други подлозы, нито въобще подаватъ мнѣніе.

Чл. 60). Просевербалната книга на главнитѣ засѣданія са подписва отъ Предсѣдателя и отъ главнаго Писаря; подъ проектитѣ, които са подтвърдяватъ безъ поправление въ общитѣ засѣданія, са помѣндува за тѣхното одобреніе и подтвърденіе; и тѣ са подпечатватъ съ печата на Държавный Съвѣтъ, а изложеніята имъ съ печатитѣ на сичкытѣ членове.

